

**CONCURSUL NAȚIONAL DE OCUPARE A POSTURILOR DIDACTICE/CATEDRELOR
VACANTE/REZERVATE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR
21 iulie 2026**

**Probă scrisă
ARHITECTURĂ**

Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.
- Se vor realiza, după caz, schițe și desene în creion negru, pix sau cerneală albastră.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

Spațiul existențial, conceptualizat ca proiecție a identității umane, capătă formă prin spațiul arhitectural, interacționând pe diverse niveluri, de la cel intim la cel urban. Această sinergie se reflectă în dinamica stilurilor istorice: de la raționalismul lui Le Corbusier, care abstractizează nivelul locuirii în „mașini de locuit”, până la organicismul lui Frank Lloyd Wright, unde spațiul interior fuzionează fluid cu cel natural. Totodată, în minimalismul lui Tadao Ando, lumina devine liantul fenomenologic dintre conștiință și materialitate. Astfel, arhitectura nu doar delimitează fizic, ci structurează însăși experiența existenței umane în lume.

Spațiul în care omul trăiește nu este neutru: el este modelat de climă, apă, teren, tradiții și inovații constructive, nevoi sociale etc.. Arhitectura vernaculară românească oferă un laborator natural pentru înțelegerea modului în care mediul determină volumetria, materialele și soluțiile constructive, lecții care rămân actuale în contextul dezvoltării durabile.

Realizați un eseu în care să descrieți relația dintre spațiul existențial și spațiul arhitectural, prin abordarea interacțiunilor acestora, ținând cont de următoarele cerințe:

- a)** definirea a 3 niveluri ale spațiului existențial (peisager, urbanistic, de obiect arhitectural) și ilustrarea fiecărui nivel cu un exemplu concret din România; **6p**
- b)** analiza influenței a 2 elemente de mediu (climă și teren) asupra conformării volumetrice a arhitecturii vernaculare, cu referire la 2 zone geografice distincte din România; **4p**
- c)** prezentarea a 3 materiale de construcție, tradiționale, utilizate în arhitectura vernaculară românească, cu explicarea relației dintre disponibilitatea locală și expresia arhitecturală; **3p**
- d)** descrierea conceptului de dezvoltare durabilă în arhitectură, cu prezentarea a 3 principii aplicabile contextului rural românesc; **4p**
- e)** identificarea unui exemplu de proiect contemporan românesc, care reinterpretează arhitectura vernaculară, cu descrierea soluției adoptate și relevanței actuale; **3p**
- f)** formularea a 2 activități didactice prin care elevii pot analiza spațiul arhitectural local la diferite scări, specificând metodele de lucru și produsele așteptat; **6p**
- g)** enunțarea a 2 subiecte aplicative pe care le puteți propune elevilor spre rezolvare, în cadrul orelor de *Studiul formelor și desenul*, cu trimitere la arhitectura vernaculară românească. **2p**

Notă: în vederea acordării punctajului, se vor lua în considerare prezentarea logică a expunerii (1p) și utilizarea limbajului de specialitate (1p).

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Secolul al XX-lea marchează o ruptură radicală în istoria arhitecturii, definită prin abandonarea eclectismului istoricist în favoarea unei estetici guvernate de progresul tehnologic și raționalism. Această paradigmă revoluționară se cristalizează la confluența dintre funcționalismul structural al inginerilor și rigoarea geometrică a Stilului Internațional, găsindu-și totodată un ușor echilibru în expresivitatea arhitecturii organice. În spațiul românesc, modernismul interbelic a reprezentat o epocă de remarcabilă efervescență și sincronizare europeană. Astfel, noile viziuni nu au redefinit doar peisajul urban, ci au remodelat fundamental însăși filosofia spațiului locuit.

Realizați un eseu critic privind transformările aduse de arhitectura modernă a secolului al XX-lea, în cadrul căruia veți avea în vedere:

- a) prezentarea a 2 premise tehnologice ale arhitecturii moderne; **4p**
- b) analizarea a 4 principii ale funcționalismului; **4p**
- c) prezentarea conceptului de Stil Internațional, prin punctarea a 4 caracteristici specifice, cu exemplificarea a 4 obiecte arhitecturale distincte; **4p**
- d) descrierea contribuției a 2 arhitecți reprezentativi ai Mișcării Moderne, cu prezentarea unui obiect arhitectural definitoriu pentru fiecare; **4p**
- e) prezentarea a 2 diferențe dintre funcționalism și arhitectura organică, cu ilustrarea unui exemplu pentru fiecare; **4p**
- f) prezentarea a 2 exemple reprezentative ale arhitecturii moderne din România; **4p**
- g) formularea a 2 critici aduse arhitecturii moderne în a doua jumătate a secolului al XX-lea, cu ilustrarea unui exemplu pentru fiecare. **4p**

Prezentul subiect evaluează capacitatea de analiză istorică și critică a fenomenului arhitectural, precum și competențele de sinteză teoretică. În elaborarea eseului, se recomandă respectarea structurii logice a temei, utilizarea unui limbaj de specialitate riguros și demonstrarea înțelegerii mutațiilor estetice și tehnologice ale secolului al XX-lea. Argumentarea trebuie să evidențieze corelația dintre curentele universale și specificul evoluției urbanistice din spațiul românesc, respectând normele de coerență, originalitate și corectitudine științifică.

Notă: în vederea acordării punctajului, se vor lua în considerare prezentarea logică a expunerii (1p) și utilizarea limbajului de specialitate (1p).

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

Predarea arhitecturii în liceele vocaționale (profil artistic, specializarea arhitectură) implică o abordare integrată cu o corelație interdisciplinară, unde disciplinele teoretice și tehnice converg și își găsesc aplicabilitatea practică directă în cadrul celei mai importante discipline și anume: *Atelierul de specialitate - arhitectură*. Această disciplină funcționează ca un nucleu integrator, transformând cunoștințele abstracte în competențe practice și viziune spațială prin dezvoltarea unui set de competențe structurate pe axa gândire-reprezentare-creație. În cadrul disciplinei *Atelier de specialitate - arhitectură* predarea programelor de arhitectură, presupune dezvoltarea progresivă a capacității elevului de a identifica o problemă, de a analiza datele și de a propune soluții adecvate. Aceasta se desfășoară având următoarele obiective:

- cognitive (*a ști, a cunoaște*) - înțelegerea relației *funcțiune - formă - structură*, analiza de sit și context – suprapuse etapei de înțelegere, studiu, documentare;
- procedurale și tehnice (*a face, a executa, a aplica*) – centrate pe acțiune, execuție și exercițiu;
- atitudinale și metodologice - (*a fi, a colabora*) – urmărite în cadrul susținerii publice a proiectului, gestionarea timpului și a proiectului.

Pornind de la premisele de mai sus, elaborați o analiză privind metodologia predării programelor de arhitectură în cadrul atelierului de proiectare, având în vedere:

- a) descrierea a 3 obiective pe care le urmărești în elaborarea unei teme de proiectare; **3p**
- b) prezentarea a 3 criterii de formulare corectă a unei teme de proiectare a unui obiect arhitectural, încadrat într-un program de arhitectură; **6p**
- c) descrierea a 4 etape ale interpretării datelor de temă de către elev; **4p**
- d) propunerea a 2 metode prin care profesorul poate ghida procesul de generare a soluțiilor; **4p**
- e) elaborarea structurii unui exercițiu de proiectare în 5 puncte, pentru un program simplu de arhitectură; **5p**
- f) prezentarea a 3 criterii utilizate pentru evaluarea unei soluții propuse de elev; **3p**
- g) prezentarea a 3 argumente care să ilustreze importanța reflecției critice în procesul de proiectare. **3p**

Notă: în vederea acordării punctajului, se vor lua în considerare prezentarea logică a expunerii (1p) și utilizarea limbajului de specialitate (1p).